

болеститѣ ще изчезнатѣ, когато се подобрятѣ икономическитѣ условия и т. н. Това се отнася до богатитѣ, но какво ще кажатѣ сиромаситѣ, какво ще кажатѣ ония които нѣматѣ вѣра? Има една наука, една философия, която е въ състояние да помогне на всички хора, при каквито условия и да се намиратѣ. Тази наука се отнася за богати и за сиромаси, за учени и за прости, които се стремятъ къмъ истината. Веднѣжъ за винаги тѣ трѣбва да ликвидиратѣ съ стария животѣ и да влѣзатѣ въ новия. Животѣтъ учи човѣка. Той му показва законитѣ, на които трѣбва да служи.

Презъ време ни Балканската война, единъ българинъ, учителъ въ Казанлъкъ, попадналъ въ неприятелски рѣце. Неприятелѣтъ избилъ много българи, войници и офицери, но по нѣкаква щастлива случайностъ, този учителъ могълъ да избѣга отъ неприятелския куршумъ и се скрилъ въ една пещера, дето прекаралъ цѣли три деня, безъ троха хлѣбъ и безъ капка вода. По идеи, той билъ анархистъ и не вѣрвалъ въ Бога. Като огладнѣлъ много, той започналъ да мисли, какво да прави. Да излѣзе вѣнъ отъ пещерата, ще се изложи на неприятелскитѣ куршуми. Да остане въ пещерата, рискува да умре отъ гладъ. Най-после му дошла на ума една свѣтла идея. Той си казалъ: Защо ставамъ толкова фанатикъ? Защо да не се помоля на Бога, да ми помогне по нѣкакъвъ начинъ? Ще направя опитъ, може да ми се чуе молитвата. Много хора вѣрватъ въ Бога. Нека и азъ опитамъ този Богъ. Той се обърналъ къмъ Бога съ думитѣ: Господи, когато бѣхъ малъкъ, слушахъ отъ родителитѣ и отъ учителитѣ си, че Ти си ни създалъ и се грижишъ за насъ. Дали е вѣрно това, не зная, но така е писано. Азъ искамъ да направя единъ малъкъ опитъ, да провѣря истинността на тѣзи думи. Животѣтъ ми е изложенъ на явна опасностъ. Отъ една страна съмъ заплашенъ отъ неприятелски куршумъ, а отъ друга — гладъ ме мѣчи. Помогни ми да се върна въ отечеството си живъ и здравъ. Ако се върна въ родния си край, ще проповѣдвамъ името Ти, както досега свободно съмъ проповѣдвалъ своитѣ идеи. Като изказалъ тѣзи думи, той се вгълбилъ въ себе си тихъ и спокоенъ и останалъ да чака отговоръ на молитвата си. Не се минало половинъ часъ, той видѣлъ една костена жаба, съ парче хлѣбъ въ устата си, се отправя